

ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: *ਫਕੀਰ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ* (2) ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 145 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ *ਵਾਜਿਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਸ਼ਬਾਨ* (3) ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ *ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ*, 31 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 19, ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਾਰਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। . ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਗਿੰਦਰ ਕੌਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈ, ਸੀ. ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈ, ਸੀ. ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੇਅ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਰੇਵ ਜੀ. ਹਰੀਸ਼ ਚੈਪਲੇਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ 1965 ਦਾ ਨੰ. 465

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (V ਦਾ 1908)— ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17— ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ—
ਕਦੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ—ਵਿਵੇਕ—ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ— ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਧ—ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ
(1) ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ; ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਕਰੇ ਜੋ ਧਿਰਾਂ
ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਤੱਵ
ਆਚਰਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ
ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ
ਲਈ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ, ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਭਿਆਸ
ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਵੇਕ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ,

1965

ਅਗਸਤ 26

ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਤਰਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ. ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੱਥ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਤੰਗ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਦਈ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਜ ਦੇ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ।

ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ VI ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (i) ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ

ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ", ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ 16 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਆਫਤਾਬ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੰਡਾਘਾਟ, ਕੈਂਪ ਸਿਮਲਾ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ।

ਆਈ.ਕੇ. ਮਹਿਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਪ੍ਰਫੁਲਕਾਰ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਕੰਡਾਘਾਟ, (ਕੈਂਪ ਸਿਮਲਾ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਮ ਨਾਥ ਨੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਬਿਆਨ

ਰੇਵ. ਜੀ. ਹਰੀਸ਼
ਪਾਦਰੀ
ਬਨਾਮ
ਪ੍ਰਮ ਨਾਥ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦੁਆ, ਜੇ.

ਸਨ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਗਸਤ, 1964 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 7 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸੀ। 8 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ 11 ਮਾਰਚ, 1965 ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਆਰ. ਸੈਮੂਅਲ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਈ.ਐਮ.ਸੀ.ਏ. ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੈਮੂਅਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਰੰਜਿਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਅਤੇ ਰੰਜਿਸ਼ਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਕੁਝ ਖਾਮੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਉਸ ਕੇਸ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ

ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਆਦਿ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹੀ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮੁੱਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ- "ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ - ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹੀ ਰਿਹਾ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਬਦਸਲੂਕੀ ਆਦਿ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰੇਵ. ਜੀ. ਹਰੀਸ਼, ਚੈਪਲੇਨ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚਰਚ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ ਸੋਧ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 25 ਮਈ 1965 ਨੂੰ ਈ. ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੜੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 4, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਪੜਾਅ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਣ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 5, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਪੰਚਮ, ਆਦਿ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਣਚਾਹੇ ਧਿਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਹਵਾਨ ਅਦਾਲਤ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਨੁਕਸਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੇਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਹਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ (2) ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਸੇਧ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

“ਨਿਯਮ 17(1) ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੇਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਸੇਧ ਲਈ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖਾਸ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਛੱਡੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਉਪ-ਨਿਯਮ (2), ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਫਰਜ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਚਰਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਹਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਵੇਕ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਤਰਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ. ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੱਥ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੰਗ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੰਪੰਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇ। ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਅਦਾਲਤ : ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਜ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਧ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਧਿਰ 'ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ; ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਪੰਚਮ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1), ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ -ਦੂਜਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ 11 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੇਧ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ" ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੇਧ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ XI, ਨਿਯਮ 14, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ; ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965, ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੇਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਨ ਜਾਹਰ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਧੂਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2 ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਾਦੀਆਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਚਿਤ ਦੇਰੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਮੌਜੂਦਾ

ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ? ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੇਠਾਂ

ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੋਚ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸੇਧ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਵੇਕ, ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਟੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਚੇਤਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ

ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਆਵੇ? ਪੂਰਵ- ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਗੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤੋਗਾ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰ ਨਿਆਇਕ ਉਦੇਸ਼, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਚੋਕਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਆਇਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਪੱਖਪਾਤ, ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਣ ਮੈਨੂੰ 'ਇਸ ਗਣਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ' ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਸੀਮਤ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਧ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ। ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ- ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣਾ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ: ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਐਡ ਨਿਆਂਕਾਰ ਹੈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤੱਕੜੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਝੁਕਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੈਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ aw ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 20 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਤਾਰੀਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ਼ਾ ਵਿਵਾਦ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਟਾਲਣਯੋਗ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1965

ਅਗਸਤ, 27

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 289-ਡੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਐੱਸ. 151 ਅਤੇ ਓ. 29, ਆਰ. 3—ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ - ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ - ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ , 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 29, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ,

ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਇਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ।

(2) 133 ਪੀ.ਆਰ. 1907 (ਐਫ.ਬੀ.)

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1909) 31 ਸਾਰੇ. 623.

(1) 1965 ਐਸ.ਸੀ. 1008.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਪੰਜਾਬ 181.

ਸੀਮਾ ਰਾਣੀ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।

